

Mustigt och fängslande

Platsen är London, trakten av Regent Street, i mitten av 1800-talet. I slumkvarteren samsas hantverkare, prostituerade och hemlösa. Här finns tvillingsystrarna **Iris** och **Rose** som jobbar i den stränga **Mrs Salters** dockverkstad, målar dockornas porslinsansikten och syr dockkläder. Här finns **Silas** som stoppar upp djur. Och **Albie**, en hemlös tioåring som är springpojke och hjälper Silas att hitta döda djur. Alla har drömmar. Iris drömmer om att lämna dockverkstan och skapa ett eget liv, Silas vill ha en vän och Albie vill ha nya tänder, helst av sjökobetar.

I denna miljö spinner författaren en fängslande och bitvis dramatisk, berättelse, om fattigdom, kärlek, besatthet, hopp och förtvivlan. Iris får ett erbjudande att stå modell i ett konstnärskollektiv och tackar ja, trots systemen och föräldrarnas skarpa protester. Här träffar hon konstnären **Louis** som är på väg att ställa ut på den stora världsutställningen. Hennes liv förändras och vävs samman med bokens övriga personer på ett ibland hisnande sätt.

Författaren beskriver miljöerna och människorna med stor närvaro, man kan känna lukterna av kadaver, sopor och rännstenar. Språket är mustigt och berättelsen fängslande. Det är omöjligt att sluta läsa.

Detta är **Elizabeth Macneals** första bok. Jag hoppas att hon skriver fler. Gärna en fortsättning på denna.

Gun-Lis Angsell

Dockmakerskan

Elizabeth Macneal

Bokförlaget Forum

